

enkelte udvalg har indgået med deres fagministerium.

2. Landsskatterettens status

Landsskatteretten, som blev oprettet i 1938, er landets øverste administrative klageinstans vedrørende skatter, moms, afgifter, told og ejendomsvurderinger. Navnet til trods er der altså ikke tale om en domstol. Reglerne om Landsskatterettens virksomhed fremgår navnlig af skattestyrelsesloven og Landsskatterettens forretningsorden.

Som øverste klageinstans er Landsskatteretten en del af den statslige skatsektor og er dermed rent administrativt underlagt Skatteministeriet.²⁾ Skatteministeriet består af Departementet, ToldSkat og Landsskatteretten. Skatteministeriets opgaver kan overordnet kategoriseres i tre typer: Lovgivning, forvaltning (klagebehandling) og drift. Den funktionelle opgavefordeling mellem ministeriets tre institutioner er således, at Departementet varetager lovgivningen m.v., Landsskatteretten varetager forvaltningen i klagesager og ToldSkat varetager driften.

Landsskatteretten er ikke underlagt det almindelige administrative hierarki, og f.eks. kan Landsskatterettens afgørelser hverken ændres af Ligningsrådet eller indbringes for skatteministeren. Ministeren kan heller ikke pålægge Landsskatteretten nogen form for tjenestebefalinger vedrørende en sags afgørelse.

I faglig henseende er Landsskatteretten således helt uafhængig af den øvrige statslige sektor.³⁾

3. Høring af interne myndigheder og lignende

Som det fremgår ovenfor i afsnit 1, har de enkelte Folketingsudvalg aftaler med de forskellige ministerier om, at udvalgene inden en vis frist skal have modtaget en kopi af høringssvarene samt et høringssnotat. Høringssvarene er de bemærkninger, som interesseorganisationer, myndigheder m.fl. sender til et ministerium, når de er bedt om at kommentere et lovforslag eller et lovudkast.

Det fremgår endvidere af afsnit 1, at det altid bør fremgå af et lovforslags bemærkninger, om lovforslaget har været sendt i høring, og hvem høringssparterne er.

For så vidt angår høringssvar fra myndigheder m.v. findes der ingen regler om, at ministeriet

alene skal høre eksterne myndigheder og lignende. Der findes heller ingen regler om, at ministeriet alene skal oversende høringssvar fra eksterne myndigheder, således at eventuelle høringssvar fra interne myndigheder og lignende ikke oversendes til Folketinget. Oversendelse af høringssvar sker for at give Folketinget mulighed for at kende alle relevante oplysninger i sagen.

Der er da også eksempler på, at ministerier hører interne myndigheder og lignende vedrørende udkast til lovforslag, og at ministerier sender eventuelle høringssvar fra interne myndigheder og lignende over til Folketingets udvalg.

For eksempel kan nævnes Indenrigs- og Sundhedsministeriets høring af Beredskabsstyrelsen vedrørende forslag til lov om ændring af beredskabsloven (Folketingsåret 2002-03, L 108 – bilag 5) samt Justitsministeriets høring af Adoptionsnævnet vedrørende forslag til lov om ændring af adoptionsloven (Folketingsåret 2001-02, 2. samling, L 86).

Der kan desuden henvises til Lægemiddelstyrelsens høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lægemiddeloven og apotekerloven, som er sendt til Sundhedsudvalget (Folketingsåret 2002-03, L 189).

Det kan endelig nævnes, at Beskæftigelsesministeriet i forbindelse med en oversendelse af høringssvar vedrørende forslag til lov om ansvaret for og styring af den aktive beskæftigelsesindsats (Folketingsåret 2002-03, L 190 – bilag 1) særligt har bemærket, at det alene er de eksterne høringssvar, som er oversendt til Arbejdsmarkedsudvalget.

Spørgsmålet om, hvorvidt Skatteministeriets Departement ved tidligere lejligheder til Folketinget har oversendt kopi af høringssvar vedrørende lovforslag, som ministeriet har modtaget fra Landsskatteretten, henvises til skatteministerens kommende svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 31 (L 175 – bilag 20).

Under alle omstændigheder må det haves for øje, at høringssvar er væsentligt bl.a. for Folketingets bedømmelse af, om lovforslaget kan anses for rimeligt og hensigtsmæssigt.

I lyset heraf bør alle eksterne og interne myndigheder og organisationer m.v., som er berørt af lovreguleringen høres, og alle de fremkomne høringssvar bør sendes til Folketinget med henblik på at indgå i grundlaget for Folketingets bedøm-